ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 6[illegible]

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1121 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Πέμπτη, 25 Μαρτίου 1948

ΔΥΟ ΛΑΒΑΡΑ

Τί νὰ εὐαγγελίζεται, ἄραγε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἄγγελος; Τί νὰ τῆς ψιθυρίζῃ ὑποβλητικά; Τὸ μήνυμά του, ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι ὡσὰν ἄλλοτε...

Καπνοὶ μάχης, βωμοί, ἐρείπια, προμαχῶνες, τρόπαια εἶναι παντοῦ σκορπισμένα. Αἷμα καὶ δάκρυα ποτίζουν ἀφθόνως τὸ εὐγενέστερον χῶμα τῆς γῆς. Καὶ ὅμως ὅλα εἶναι ζωή. Καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ οἱ τάφοι. Ζωὴ δι' αὐτούς, ποὺ πίπτουν μὲ τὰ μάτια πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸ ὁλόφωτον ὅραμα τῆς Ἑλλάδος. Ζωὴ δι' ὅσους μένουν μὲ τὸν φανατισμὸν τοῦ ἀγῶνος, μὲ τὸ πάθος τῆς νίκης, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ χαρούμενον ὄνειρον τῆς αὐριανῆς εὐτυχίας πλησιάζει νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Εὐτυχισμένοι ὅσοι συλλαμβάνουν τὸ μήνυμα τοῦ ἀγγέλου. Εὐτυχισμένοι ὅσοι πιστεύουν. Ἂς φαίνεται ὀξύμωρον. Ἂς γίνεται ἀκόμη χαλασμός. Ἂς τραυματίζεται ὁ μικρὸς μαυρισμένος μας βράχος. Δὲν κλονίζεται, δὲν κουράζεται νὰ κρατῇ τὸ βάρος, δὲν δαμάζεται ἀπὸ τὴν θύελλαν. Διότι γνωρίζει ὁ βράχος τὸν κλῆρον του. Γνωρίζει τὴν μοῖραν του. Γνωρίζει τὸ πρόσταγμα τῆς ἱστορίας καὶ τὸ ἀπώτατον νόημα τῆς περιστάσεως. Τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ σεισμοῦ συντελεῖται μία δημιουργία. Ἡ δάφνη βλαστάνει ἐπάνω ἀπὸ τὰ συντρίμματα καὶ μὲ αἷμα νέων ἡρώων γονιμοποιεῖται ἡ αὔριον. Μία αὔριον, ποὺ δὲν θὰ σκιάζεται ἀπὸ τὸ φάσμα τῆς βίας, ποὺ δὲν θὰ ταράσσεται ἀπὸ γδοῦπον ἀλύσεων, ὡς αὐτῶν ποὺ ἀπειλητικῶς σύρονται τώρα, ποὺ δὲν θὰ κρατῇ ἀπὸ τὸν ἐρυθρὸν Ἐφιάλτην παρὰ τὴν σβυσμένην, ἀλλὰ πάντοτε ἀποκρουστικήν του ἀνάμνησιν. Πῶς φαίνεται, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα...

Εἰς τὴν παλαίστραν τῆς ἐλευθερίας, ποὺ ἄσειστος ἀπὸ αἰώνων στέκεται εἰς τὴν θέσιν της, ἐκεῖ ὅπου ἀστράπτει, ἔξοχος δικαιοσύνης, τῆς Ἑλλάδος ἡ λόγχη, δύο λάβαρα συναντῶνται σήμερον. Καὶ τὰ δύο εἶναι ἠγιασμένα εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν θυσίαν. Τοῦ Γερμανοῦ εἶναι τὸ ἕνα. Τοῦ σημερινοῦ Ἕλληνος στρατιώτου τὸ ἄλλο. Κλίνουν ἁπαλὰ εἰς προσκύνημα εὐλαβικόν. Καὶ καθὼς ἡ αὔρα τῆς πρώτης ἀνοίξεως τὰ ριπίζει κάτι κρυφομιλοῦν, κάτι ὑπόσχονται, κάτι ὁρκίζονται. Ὁ στρατιώτης, ποὺ παρακολουθεῖ τὸ ἀκούει. Εἶναι ὁ γνώριμος ἐκεῖνος παιάν, τὸ τραγούδι τῶν παραδόσεων, ὁ παλμὸς τοῦ ἐθνικοῦ σκυταλοδρόμου:

— Ἑλλάς, θὰ νικήσῃς!

ΤΟ ΠΑΘΟΣ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Εἶναι παράμονη τῆς μάχης τῶν Μολῶν. Ὁ Ἰμπραὴμ περνᾶ μὲ φωτιὰ καὶ μὲ σίδερο τὴν Πελοπόννησο. Ἀνοιχτὰ στὸ πέλαγο εἶναι ἡ φρεγάδα τοῦ Δεριγνύ. Γράφει τὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, κι' ὁ ἁπλοϊκὸς λαὸς τοῦ λόγου δένεται μὲ τὶς πιὸ μεγάλες ὧρες τῆς λογοτεχνίας μας καὶ τῆς ζωῆς μας. Λέει γιὰ τοὺς συμπολεμιστές του, τοὺς μελλοθάνατους:

Ἔρχισαν νὰ στοχάζωνται καὶ νὰ πιανεῖ ὁ καθεὶς τὸ πόστο του ἐκεῖ θὰ πεθάνει, Ἔκατσα νὰ φάγω ψωμί. Ἦταν τέσσερεις ἀξιωματικοὶ Γάλλοι μ' ἀνθρώπους σὲ τὴ φρεγάτα νὰ πάρουνε μέσα τὴ τουλουμπες καὶ τ' ἄλλα τους τὰ πράματα νὰ μὴ χαθοῦνε. ὅτι ἀκούγε ὁ πόλεμος. Κράτησα τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ φάγαμε μαζί. Μοῦ λένε οἱ Γάλλοι : «Εἶστε πολλὰ ὀλίγοι κι' αὐτῆνοι πολλοί, οἱ Τοῦρκοι, καὶ ταχτικοί. Κι' αὐτήνη ἡ θέση εἶναι ἀδύνατη. Ἔχει καὶ κανόνια ὁ Μπραΐμης καὶ δὲ θὰ βαστάξετε». Τους λέγω : «Ὅταν σηκώσαμε τὴ σημαία ἐναντίον τῆς τυραννίας, ξέραμε ὅτι εἶναι πολλοί αὐτῆνοι καὶ μαθητικοὶ κι' ἔμαθαν πολλὰ κανόνια κι' ὅλα τὰ μέσα· ἐμεῖς ἀπ' ὅλα εἴμαστε ἀδύνατοι. Ὅμως ὁ Θεὸς φυλάει καὶ τοὺς ἀδύνατους. Κι' ἂν πεθάνωμεν, πεθαίνομεν διὰ τὴν πατρίδα μας, διὰ τὴν θρησκείαν μας, καὶ πολεμοῦμεν ὅσον μποροῦμεν ἐναντίον τῆς τυραννίας. Κι' ὁ Θεὸς ἂς δοῦμε». Αὐτὸς ὁ θάνατος εἶναι γλυκός, ὅτι κανένας δὲν θὰ μείνῃ ἀθάνατος. Κι' ὅταν ὁ χάρος θαρρῇ νὰ μᾶς πάρῃ ἄρρωστους καὶ δυστυχεῖς, καλύτερα σὴ μέρα νὰ πεθάνουμε». Μὲ φίλησε μιὰ ἀπ' αὐτούς, τὸν φίλησα κι' ἐγώ. Ὕστερα φύγαν».

Αὐτὰ τὰ λόγια ἑνὸς ὁπλοϊκοῦ πολεμιστῆ τοῦ 21 δὲν εἶναι μονάχα μεγαλεῖο ἀνθρώπινο, εἶναι πρόσος Εἶναι, κληρονομημένη παρὰ ἀπὸ τὴ μιὰ γενιὰ τὴν περασμένη στὴν ἄλλη, εἶναι συνέχεια ζωῆς. Ἔτσι ζῆ μέσα σὲ τοῦτο τὸ λαὸ τὴν δοσκὴν καὶ τὸν φαρμακόν, ἁπλὰ καὶ χωρὶς ἐπίδειξη, τὸ πρόσωπο γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης, ποὺ ἐδῶ ἔφθασε στὸ κορυφαῖα της ὅρια, πόθος ἐλευθερίας ἴσως νὰ εἶναι πάλι τὸ πρῶτο τὴ δημιουργία, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ μέτρο, δηλαδὴ γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ' τὸ χάος τῆς, ὁ λαὸς τοῦτος ἐδημιούργησε τὴ θαυμαστὴ μυθολογία του. Ἔφκιαξε τοὺς πιὸ ὡραίους θεοὺς ποὺ εἶδε ποτὲ ὁ κόσμος, συναστιλήπτορες στὶς χαρὲς καὶ στὶς δυστυχίες του, φίλους τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀνθρώπινους, μὲ πάθη καὶ μὲ ἀδυναμίες, τοὺς στέρησε κάθε ἀσκητικὴ αὐστηρότητα, τοὺς ἀπογύμνωσε ἀπ' τὴ δύναμη τῶν τυράννων. Καὶ δὲν εἶναι χωρὶς σημασία πὼς στὴ γῆ αὐτὴ ἐδῶ, ἀκούστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ὁ τραγικὸς λόγος, κάθαρση τῶν παθημάτων, ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐτσι, σὲ μιὰ θαυμαστὴ συνεξάρτηση, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ πράξη μπόρεσαν νὰ δώσουν ἐδῶ μεγάλες στιγμὲς τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι τὸ προνόμιο καὶ τὸ μεγαλεῖο μας. Τὸ ὅτι εἶναι προνόμιο φαίνεται ἀπ' τὸ ὅτι κάθε φορὰ οἱ ἄλλοι εἶναι ἀδύνατο νὰ μᾶς καταλάβουν. Ὅταν πρὶν ἀπὸ 127 σὰν σήμερα χρόνια ἤρθε ἡ ὥρα νὰ τὰ ὁδλουμε μὲ μιὰ αὐτοκρατορία ὅλος ὁ κόσμος γύρισε κατὰ μᾶς τὰ μάτια του.

Τί θὰ κάνουν αὐτοί; εἶπαν οἱ ξένοι μελαγχολικά. Εἶναι ἀδύναμοι, κι' ὁ ἐχθρός τους εἶναι φοβερός. Αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶναι τρέλλα».

Κι' ἀλήθεια ἦταν τρέλλα. Ὅμως μὲ τέτοιες τρέλλες εἶναι συνθεμένο τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλλάδας. Τὸ πληρώνουμε δέβαια μὲ αἷμα καὶ δάκρυα. Τὸ πληρώνουμε κάθε φορὰ μὲ τοὺς τάφους τῆς νειότης μας, μὲ τὸ πένθος ποὺ δίνει στὶς μαυροφορεμένες μητέρες μας ἐκεῖνη ἡ μάσκα τῆς σιωπηλῆς ἐγκαρτέρησης ποὺ ἔρχεται σὲ τόσο σπαραχτικὴ σύγκρουση μὲ τὸ φωτεινὸ οὐρανό μας. Ὅμως ἔτσι εἶναι ἐδῶ κι' ἀλλιῶς δὲν γίνεται. Ἔχει αὐτὴ ἡ πανάρχαια στάση κάτι ἀπὸ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ πεπρωμένου. Ἔτσι εἶναι ἡ μοῖρα μας. Τὴν παίρνουμε μὲ περηφάνεια ἀπ' τοὺς ἁπλοϊκοὺς προγόνους μας καὶ τὴν περνοῦμε στὰ παιδιά μας. Τὴν κάνουμε τραγοῦδι λυπητερό, τὴν κάνουμε φῶς καὶ παραμύθι. Κι' ὅταν οἱ ἄλλοι, οἱ ξένοι ἄνθρωποι, καταλάβουνε τὴν ἀνάγκη τοῦ παραμυθιοῦ — καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν γίνεται νὰ τὴν ξεφύγουν αὐτὴ τὴν ἀνάγκη—στήνουνε τὸ αὐτί τους νὰ τὸ ἀκούσουνε. Προσπαθοῦνε τότε νὰ μᾶς καταλάβουνε, μπορεῖ νὰ προσπαθοῦνε καὶ νὰ μας μοιάσουν. Ὅμως ἐμεῖς, τὸ ξέρουμε πὼς ἐκεῖ, στὴν ἀπώτατη ἄκρη τοῦ παραμυθιοῦ, ἐκεῖ δὲ θὰ μᾶς φτάξῃ κανείς. Πὼς ἐκεῖ θὰ εἴμαστε μόνοι. Κι' αὐτό, τὸ ὅτι σ' αὐτὸ τὸ ξέφωτο θὰ εἴμαστε μόνοι, τὸ ὅτι τὸ ξέρουμε πὼς θὰ εἴμαστε μόνοι, εἶναι ἡ τελευταία μας ἀντιμοιβή, εἶναι ἡ ἔσχατη σφραγίδα τῆς δωρεᾶς. Γιατὶ ξέρουμε πὼς μέσα σὲ κάθε δύναμη εἶναι πάντα ἡ μοναξιά. Πὼς πάντα οἱ δυνατοὶ εἶναι μόνοι.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ἔναρξιν τῶν ἑορτῶν εἰς τὴν πόλιν μας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας

ΚΕ'. ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΟΥ κ. ΓΕΡ. ΛΕΚΑΤΣΑ

Τὸ δράμα τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ τερματίζεται εἰς τὴν Πύλην τοῦ Ρωμανοῦ. Ὁ τελευταῖος Ἕλλην αὐτοκράτωρ ὡς «βασιλεὺς ἀγαθός, κρατερὸς τ' αἰχμητὴς» δὲν παραδίδει τὴν Πόλιν, οὔτε τὸ δόρυ, οὔτε τὸν Δικέφαλον ἀετόν, ἀλλὰ πίπτει μαχόμενος ἐν τοῖς προμάχοις. Μὲ αὐτόν, πίπτει καὶ ὁ τελευταῖος προμαχὼν τῆς αὐτοκρατορίας. Ἐλευθέρα Ἑλλὰς πλέον δὲν ὑπάρχει, τὰ τελευταῖα αὐτῆς ἄκρα ὑποτάσσονται εἰς τὸν φοβερὸν κατακτητήν. Μόνον ἡ πρὸς δυσμὰς ἐσχάτη, ἄκρα, ἡ Ἑπτάνησος, ὑπὸ τὴν Βενετίαν ὡς ἑπτάφωτος λυχνία κρατεῖ ἀμυδρὸν τὸ φῶς τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν. Τὸ σκότος τῆς δουλείας πυκνὸν καὶ μόνον αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐπεμβάσεις καὶ ἀπειλαί, ἧς στιγμαῖαι ἀναλαμπαί, φωτίζουν τὸ ἔρεβος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος· Ὁ ζυγὸς τοῦ δυνάστου βαρὺς καὶ μόνον αἱ ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Φαναριωτῶν ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν Πύλην μετριάζουν τὰ δεινὰ τῆς δουλείας. Αἱ γενεαὶ διαδέχονται, οἱ αἰῶνες παρέρχονται, τὰ τέκνα τέκνων ὡς, ἀπόγονοι δούλων προγόνων, ἀναμένουν καὶ μαρτυροῦν. Τέλος ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ κλεινοῦ Γερμανοῦ, ὡς ἄλλοτε ὁ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον, σαλπίζει τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα «Ἑλλὰς ἀνάστα, χαῖρε». Τὸ ἔθνος μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ζήσῃ ἐλεύθερον ἢ νὰ ἀποθάνῃ, ἐγείρεται κατὰ τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἀνιέρου «Ἱερᾶς Συμμαχίας». Ὁ ἀγὼν μέγας καὶ φοβερός. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος, ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἅλση καὶ τὰ τεμένη τῆς ἀρχαιότητος, τὰ καστρα τοῦ Βυζαντίου, οἱ θάλασσες καὶ οἱ στεργιές, οἱ κάμποι καὶ τὰ πλάγια ἀντηχοῦν ἀπὸ τὰ κλεφτικὰ τραγούδια, ποὺ ἀκούονται ὡς μακρυνὸς ἀντίλαλος τῶν ἀκριτικῶν τοῦ Μεσαιώνος καὶ τῶν παλαιῶν παιάνων, ὁ κλέφτης μὲ τὸ καρυοφύλλι του καὶ ὁ ναύτης μὲ πυροπολικόν του μεγαλουργοῦν καὶ θριαμβεύουν. Θυσίαι καὶ τρόπαια διαδέχονται ὁλοκαυτώματα καὶ ἡρωϊσμούς, καὶ ἡ δόξα «μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια". Ἥρωες μεταξὺ ἡρώων ἡγοῦνται καὶ νικοῦν, γενναῖοι μεταξὺ γενναίων μαχόμενοι πίπτουν καὶ ἀναγράφουν σελίδας ἀφθάστου ἀνδρείας καὶ καρτερίας. Τύποι ἔνδοξοι καὶ ἱστορικοὶ γίνονται καὶ πάλιν θῦμοι ὑπερτάτης θυσίας. Ἡ ἀνθρωπότης ἔκπληκτος παρακολουθεῖ τὴν πάλην τῶν ὀλίγων γιγάντων κατὰ τῆς ἡνωμένης Τουρκοαιγυπτιακῆς δυνάμεως καὶ περιβάλλει μετὰ συμπαθείας καὶ θαυμασμοῦ τοὺς ἀπογόνους τῶν Μαραθωνομάχων καὶ Σαλαμινομάχων καὶ τέλος ἔκθαμβος ἀπὸ τὸ φεγγοβόλισμα τοῦ Μεσολογγίου ἐπιβάλλει τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῶν Συμμεμων καὶ τὴν διὰ τῶν στόλων των κατάλυσιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μικρᾶς Ἑλληνικῆς γωνίας. Ἔκτοτε ἐπηκολούθησαν μεγάλα καὶ ἔνδοξα, μικρὰ καὶ ἀνάξια. Ἡ σεμνὴ θεὰ ἡ «θγαλμένη ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων» διὰ σκληρῶν ἀγώνων καὶ μεγάλων θυσιῶν ἔφθασε μέχρι Χειμάρρας καὶ Ἐβρου καὶ διὰ τῆς ἀθανάτου ἐποποιΐας τῆς Β. Ἠπείρου εἰς Ἀλβανιαν μὲ τὴ φωτοβόλον ὄψιν της «μετρᾶει καὶ τὴν γῆν" τῆς Δωδεκανήσου. Ἀλλά, κακὴ τῇ μοίρᾳ, ἡ εἰρήνη διώκεται, ἡ διχόνοια ἐνεδρεύει, τὸ μίσος παράσσει τὴν γαλήνην, τὸ πάθος τυφλώνει καὶ ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ. Τὸ ὅπλον βάλλει... Ἂς σιωπήσωμεν ὅμως, διότι τοῦτο ἐπιτάσσει ἡ ἀνάμνησις τῶν τροπαίων, τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ ἐπέτειος τῆς ἐνδόξου ἡμέρας. Εἶναι ἡμέρα «μεγάλης χαρᾶς", εἶναι ἡμέρα τῆς ἠθικῆς ἀναστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἐλευθέρας ἀναβιώσεως τῆς Ἑλλάδος. Τὸ φῶς «τῆς χρυσῆς ἡμέρας" ἂς φωτίσῃ πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχήν, ἂς διαλύσῃ τὸ μίσος, ἂς σκορπίσῃ τὸ σκότος, ἀπὸ τοὺς τάφους δὲ τῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων ἂς ἀκουσθῇ τὸ παράγγελμα «αἰδοῦμενοι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, παύσασθε, ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα» καὶ μυριόστομον ἂς ἀνταχήσῃ τὸ σάλπισμα «Ἑλλὰς, ἀνάστα, χαῖρε".

ΓΕΡ. Α. ΛΕΚΑΤΣΑΣ

Η ΠΕΡΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Συνέτριψε τοὺς συμμορίτας εἰς τὰ Πιέρια.- 2.000 νεκροί, αἰχμάλωτοι, παραδοθέντες.- Οἱ διασωθέντες στασιάσαντες ἐφόνευσαν τοὺς ἀρχηγούς των.- Ὁ Βὰν Φλὴτ ἐξαίρει τὸν θρίαμβον τῶν ἐθνικῶν ὅπλων.- Αἱ μάχαι συνεχίζονται

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

16 ΑΓΓΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΠΡΟΤΕΙΝΑΝ ΑΜΕΣΟΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΡΟΥΜΑΝ - ΑΤΛΥ - ΣΤΑΛΙΝ ΕΙΣ ΗΝ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΟΙ ΣΜΑΤΣ ΚΑΙ ΜΑΛΟΥΤΜΠΑΤΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Μαρτίου.('Ιδιαιτ. ὑπηρ.).— Δέκα ἓξ βουλευταὶ κατέθεσαν ἀπόψε εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων πρότασιν, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται ταχεῖα συνάντησις, εἰ δυνατὸν, τοῦ στρατάρχου Στάλιν, τοῦ Προέδρου Τροῦμαν καὶ τοῦ Βρετανοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀτλυ καὶ σημαινουσῶν προσωπικοτήτων ἀντιπροσωπευουσῶν τὴν Βρετανικὴν Κοινοπολιτείαν, ὡς ὁ στρατάρχης Σμὰτς καὶ ὁ λόρδος Μπαουντμπάντεν.Ἡ πρότασις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ βουλευτοῦ κ. Κὸξ καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐργατικῶν συναδέλφων του ὑποστηριζόντων ταύτην περιλαμβάνεται καὶ ὁ Ρίτσαρντ Κρόσμαν. Ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ ἐκτίθεται ὅτι οἱ ὑπογράφοντες διαπιστώνουν μὲ ἀνησυχίαν τὴν ταχεῖς ἐπιδεινουμένην πολιτικὴν κατάστασιν ἐνΕὐρώπῃ καὶ χαιρετίζουν ἐνθουσιωδῶς τὴν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν γενομένην δήλωσιν τοῦ στρατάρχου Σμάτς, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ νέα προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑΝ ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΝ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΥΠΟΠΤΟΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, 24 Μαρτίου. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ἐκπρόσωποςτῆς Δανικῆς Κυβερνήσεως, εἰς ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν του, μεταδοθεῖσαν ἀπόψε, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν Δανῶν, ἰδιαιτέρως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς παρακτίους περιοχάς, ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀναφέρουν ἄνευ καθυστερήσεως τινὸς πᾶσαν ἀσυνήθη ἢ ὕποπτον κίνησιν ἢ συμβάντα. Ὁ αὐτὸς ἐκπρόσωπος ἐτόνισεν ὅτι αἱ ῥῆμαι καθ' ἃς μετεφέρθησαν λαθραίως ὅπλα εἰς τὴν Δανίαν μυστικῶς ἀπεδείχθησαν ἀσύστατοι, ἀλλ' ὅτι τοῦτο εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ.

Δι' ἑτέρας ἐπισήμου ἀνακοινώσεως ἐξ ἄλλου, διετάχθη σήμερον ἡ ἄμεσος διακοπὴ τῆς κατεδαφίσεως ἀντιαεροπορικῶν κατσφυγίων εἰς ὁλόκληρον τὴν Δανίαν, ἐν ὄψει τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς κατάστασεως.

Ὡς ἐγνώσθη, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως κατεδαφίσθησαν ἐν Δανίᾳ 700 καταφύγια ἐν συνόλῳ, παραμένουν ὅμως ἀνέπαφα εἰσέτι περὶ τὰ 5000.

Η ΔΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, 24 Μαρτίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Δανοὶ ἀξιωματικοὶ λαβόντες ἄδειαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα (προσεχὴς Κυριακὴ) παρεκλήθησαν νὰ μὴν ἐγκαταλείψουν τὴν περιοχήν, εἰς τὴν ὁποίαν σταθμεύουν, ἐνῶ αἱ δοθεῖσαι ἄδειαι εἰς τοὺς Εὐέλπιδας ἀνεκλήθησαν.

Ἐξ ἄλλου κατ' ἐπίσημον κυβερνητικὸν ἀνακοινωθέν,ὁ πρωθυπουργὸς Χενττόφτ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Ῥασμοῦσσεν ἐμφανισθέντες πρὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐξέθεσαν τὰ τῶν συνομιλιῶν, ἃς ἔσχον ἐν Στοκχόλμῃ καὶ Παρισίοις προσφάτως. Περισσότερα λεπτομέρειαι δὲν ἐδόθησαν ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγνώσθησαν, σχετικῶς.

Οἱ καλῶς πληροφορημένοι παρατηρηταὶ δὲν ἀπέδιδον ἰδιαίζουσαν σημασίαν εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐτόνιζον προσαρμόζονται ἐντὸς τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐξαγγελθείσης ἀποφάσεως ὁπως ἀντισταθῇ κατὰ πάσης ἀπειρας ἂν θιγοῦν τὰ Δανικὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα. Ἡ Κυβέρνησις — παρετήρουν — ἔχει ἤδη ὑπογραμμίσει τὴν σοβαρότητα τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ προβαίνει ὡς φαίνεται εἰς τὴν λῆψιν προληπτικῶν μέτρων.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΔΙΑ ΔΡΑΣΙΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΗΓΕΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Μαρτίου.('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ ἐν Εὐρώπῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐργατικῆς Ὁμοσπονδίας Ἰρβιγκ Μπράουν, ὁμιλῶν σήμερον πρὸς τὴν «Ἕνωσιν Ἀγγλοαμερικανικοῦ τύπου» ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Μόσχας ἐξεφούσκωσε ἀπὸ ὅλον τὸν ἀέρα καὶ δὲν ἀπέμεινε παρὰ μόνον ἡ τρομοκρατία, μετὰ τὸ «σχέδιον Μάρσαλ». Ὁ κ. Μπράουν εἶπεν ἐπίσης:«Εἶναι κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῇ ὅτι ἡ Ρωσσία προετοιμάζεται ἢ εἶναι ἤδη προπαρασκευασμένη διὰ στρατιωτικὴν δράσιν. Ὁ ρυθμός, τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ,ἐπεσπεύσθη. Ἡ Ρωσσία δὲν πρόκειται νὰ ἀποσχῇ ἀπὸ οἱουδήποτε πολιτικὴν δρασιν—ἐφ' ὅσον ἔχει ληφθῇ σχετικῶς ἀπόφασις ἐν σχέσει μὲ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἀνάγκην»—μόνον διότι ἡ ἐνέργειά της αὕτη ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν στρατιωτικὴν ἐνέργειαν κατ' αὐτῆς».

3η Πρωϊνή

Ο ΤΡΟΥΜΑΝ ΘΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ ΥΛΙΚΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 24 Μαρτίου. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης Φόρεσταλ ἔκαμε ἔκκλησιν πρὸς τὸν Τροῦμαν, ὅπως ἐπιμείνῃ εἰς τὸν νόμον τῆς καθιερώσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν ἡλικίας 18 ἕως 45 ἐτῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος πολεμεφοδίων τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐντὸς ἡμερῶν τινῶν ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν θὰ ἀπευθύνῃ διακήρυξιν δι'ἧς θὰ περιορισθῇ σημαντικῶς ἡ ἀποστολὴ κινητήρων ἀεροπλάνων καὶ ἄλλων ὑλικῶν δυναμένων νὰ χρησιμεύσουν εἰς πόλεμον πρὸς τὴνΡωσσίαν καὶ τοὺς δορυφόρους της.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 24 Μαρτίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μπογκότα τῆς Κολομβίας οἱ ἐκεῖ ἔγκυροι κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ Ρωσσία ἐνδέχεται νὰ παίξῃ κατὰ τὴν συνερχομένην τὴν προσεχῆ Τρίτην Παναμερικανικὴν Διάσκεψιν, ρόλον ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον ποὺ ἔπαιξε ἡ Γερμανία τὸ 1939 κατὰ τὴν Παναμερικανικὴν Διάσκεψιν τοῦ Παναμᾶ διὰ νὰ διασπάσῃ τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως. Ἡ ἐφημερὶς «Σίγκλο" ὄργανον τοῦ Κολομβιανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μεταδίδει σήμερον ὅτι οἱ Κολομβιανοὶ κομμουνισταὶ προετοιμάζουν, κατόπιν τῶν ὁδηγιῶν τῆς Μόσχας, ταραχὰς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παρεμποδίσουν τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Λαὲ τῶν Πατρῶν

Μέσα εἰς τὰς τόσας συ